

*„Заиста је велика тајна побожности:
Бог се јави у телу...“ (I Тим. 3, 16).*

Драга браћо и сестре,
Драги пријатељи,

Живот је овај духовно војевање. Победити или поражен бити! Ако победимо, уживаћемо плодове победе кроз сву вечност; ако ли будемо поражени, трпећемо ужасе пораза кроз сву вечност. „Овај живот није шала ни играчка, но људи га обраћају у шалу и играчку. Лакомислено се играју временом, датом нам за припремање за вечност, играју се празним речима. Сабирају се у гостима, седе и празнослове, а затим седе и играју овако или онако; сабирају се у позориштима, и тамо се само забављају... Сав живот за њих је забава. Но тешко онима који се само забављају!“ (о. Јован Кроштански). **„Благословен Бог и отац Господа нашег Исуса Христа, који нас по великој милости својој препороди за живо надање васкрсењем Исуса Христа из мртвих“** (I Петр. 1, 3). Ко има мртво надање, а ко има живо надање? Мртво надање има онај ко се нада у мртве ствари; а живо надање онај ко се нада у живог Бога. И још, мртво надање има онај ко се нада у себе, друге људе, у срећу и благостање у овом кратком земаљском битисању и не простире никакву наду преко гроба; а живо надање има онај ко се нада у васкрсење и бесмртни живот у царству небеском. Но, ко донесе и показа људима живо надање – ко и како? Својим рођењем, крсним страдањем и васкрсењем Господ наш Исус Христос је окрилатио зачмало надање људско и пружио га преко гроба и показао му циљ и сврху иза гроба. Христос није дошао на свет, страдао и васкрсао ради Себе него ради нас. Ако његово васкрсење не значи и наше васкрсење, онда је то горчина, а не сласт. Где би онда била љубав Божија, где смисао свега нашег земаљског бедног битисања и где смисао Христовог доласка на земљу? **„Љубазни, сад смо деца Божија, и још се не показа шта ћемо бити; него знамо да кад се покаже, бићемо као и он, јер ћемо га видети као што јесте“** (I Јов. 3, 2). До сада су нас држали ђаво, грех и смрт у непрестаном страху, а сада ћемо живети близу Бога, у слободи и радости. Сад... када сад? Сад када се Господ јави на земљи у телу, када нам даде науку светлости, слободе и живота; када васкрсе славно и показа се у прослављеном телу Своме; и када испуни сва пророчанства пророка и сва обећања Своја. Сада смо и ми деца Божија, синови видјела и наследници царства.

%

Христос није устао из гроба да само покаже Своју силу мртвацима без наде, него да увери мртваце да ће и они оживети и да им покаже какви ће бити кад оживе. Апостоли нису писали: ми **знамо** да ћемо бити као Он, због сујете према незналицама него због братске љубави према људима, да би сви људи то исто знали – **да би и ми знали**.

„Отрезните се једанпут као што треба, и не грешите“(I Кор. 15, 34). Зашто апостол, пошто је изређао многе доказе васкрсења Господњег, одлучно заповеда вернима да се отрезне као што треба и да више не греше? Зато што нас ништа у свету не може одвратити од грешења – нецрквеног живота као сазнање да је Господ устао из гроба, да жив седи сада на престолу славе и да чека нас на Своме Суду. Незнабошци, који неимадоше пример васкрсења из мртвих и грешеше, имаће неког оправдања на суду. Али, како ће се хришћани оправдати, они који сазнадоше за васкрсење Христа и не отрезнише се; који чуше толика сведочанства о Васкрсу и Суду и продужише са неверјем - како ће се оправдати? **„Браћо, чувајте се да вас ко не зароби философијом и празном преваром, по казивању човечијем, по науци света, а не по Христу“**(Колош. 2, 8). Браћо, нека нас не заведе наука светска, која испитује животиње, биље и камење и вели да она нигде није нашла Бога међу овим тварима, те отуда дрско тврди, као да Бога и нема. Јер гле, ми знамо да Творац и не може бити као твар међу тварима, него је Он изнад свих твари и различит од свих твари. А ми то знамо како по духовном разуму и савести и по јасном откровењу самога Господа Исуса, који се показао и у телу човечијем као Господар свих створених твари.(Св. Николај Жички).

Спознајмо и увидимо да је **Божија земља и све што је на њој**. Разумимо да је сва наша имовина Божија позајмица. Бог нам даје кушајући срца наша и памет нашу. Сваки дар од људи налаже обавезу. А обавеза је ударје. И Бог с правом очекује ударје за превелике дарове које посведневно дарује људима. Црква, у вашој близини, у којој се сваке недеље, петком и празником моли Господу за спасење света и човека, није нечија, већ је и ваша.

Из наведених разлога апелујемо на све вас да морално – **активним учешћем на богослужењима** и материјално – **годишњим прилогом-парохијалом**, према вашим могућностима, вашим ударјем према Господу, помогнете вашу цркву и њену мисију.

Захваљујући унапред на моралној и материјалној подршци на опште добро наше Свете Цркве, вама и вашим фамилијама желимо срећан Божић и благословену Нову 2018. годину.

Мир Божји! Христос се роди! Ваистину се роди!

У име Црквене општине и парохије у Базелу

Базел, о Божићу 2017. год.

протојереј Милутин Николић